

ที่ มท 0804.3/

1336

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

15 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุบลราชธานี ที่ มท 0888.4/ 17606 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2547

ตามที่มีหนังสือหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี กรณีประธานกรรมการการปกครองได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี แจ้งว่า คณะกรรมการการปกครอง สมาชิกแทนราษฎร ได้รับคำร้องของนางอุบล วาภพ ซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีที่ใช้อำนาจตามมาตรา 47 ตรี พรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ที่ไม่เห็นด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขามใหญ่ที่ลงมติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของนายบุญมัน สายนระ สิ้นสุดลง ตามมาตรา 47 ตรี (8) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 โดยคณะกรรมการการปกครอง สมาชิกแทนราษฎรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขามใหญ่ เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2545 เป็นมติที่ชอบและมีเหตุผลที่น่ารับฟัง จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ใหม่ตามคำร้องของผู้ร้อง และแจ้งให้คณะกรรมการทราบต่อไป โดยจังหวัดอุบลราชธานีเห็นว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ตามมาตรา 47 ตรี พรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่สามารถอุทธรณ์ได้ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยที่ข้อ 1(2) ของกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดว่า ในกฎกระทรวงนี้ คำสั่งทางปกครองไม่รวมถึงคำสั่งทางปกครองอันเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่มีกฎหมายกำหนดเป็นการเฉพาะ กรณีนี้จึงไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ตามที่นางอุบล วาภพ ร้องขอได้ ประกอบกับวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของนายบุญมัน สายนระ ได้สิ้นสุดลงตามวาระของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขามใหญ่ ซึ่งต่อมาภายหลังแม้ว่านายบุญมัน สายนระ ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขามใหญ่ในอีกวาระหนึ่ง จึงเป็นการไม่สมควรที่จะทบทวนสอบสวนวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว หากมีการพิจารณาทบทวนการสอบสวนวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดอีกวาระหนึ่ง อาจเป็นการกระทบสิทธิ์หรือได้แย้งสิทธิ์ขึ้นได้ในภายหลัง จึงหารือว่าการสอบสวนวินิจฉัยของจังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนั้นรับฟังเป็นที่ยุติแล้ว หรือจังหวัดอุบลราชธานียังคงต้องพิจารณาตามความเห็นของคณะกรรมการการปกครอง สมาชิกแทนราษฎร หรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า

1. ความเห็นของจังหวัดอุบลราชธานีในเรื่องคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา 47 ตรี วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่สามารถอุทธรณ์ได้ นั้น ถูกต้องแล้ว ซึ่งหากคู่กรณีประสงค์จะได้แย้งคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดก็ชอบที่จะเสนอเป็นคำฟ้องต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้
2. สำหรับกรณีที่หาหรือว่า การสอบสวนวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ในการวินิจฉัยเรื่องดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา 49 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 51 มาตรา 52 และมาตรา 53 ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่” และวรรคสอง กำหนดว่า “การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการ แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย” บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งสามารถเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตลอดเวลา ซึ่งหากปรากฏว่ามีเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ก็จะต้องกระทำการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รู้ถึงเหตุนั้น ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงเป็นดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะผู้ทำคำสั่งทางปกครองที่จะพิจารณา และหากเห็นว่ามีเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ตามที่กำหนดในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีก็สามารถยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณาและเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธวัชชัย พิกองกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. 0-2241- 9034

โทรสาร 0-2241-9035